

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II-4 У.8627/16
22.12.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Драгана Јовановића и Ненада Стојановића, чланова већа, са судским саветником Бисерком Савић, као записничарем, поступајући по тужби тужиоца А.А. из ...,, ради поништаја решења туженог Градског већа Града Ниша, број 486-11/2016-03 од 20.04.2016. године, у правној ствари обрачуна цене за испоручену топлотну енергију, у нејавној седници већа, одржаној дана 22.12.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба се **УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Градског већа Града Ниша, број 486-11/2016-03 од 20.04.2016. године и **РЕШАВА**:

II **ОДБАЦУЈЕ СЕ** ЖАЛБА А.А. из ...,, изјављена против решења ЈКП „Градска топлана“ Ниш, број 01-11469/4 од 30.12.2015. године.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења ЈКП „Градска топлана“ Ниш, број 01-11469/4 од 30.12.2015. године, којим је одбијен његов приговор од 22.12.2015. године на рачун за испоручену топлотну енергију за месец новембар 2015. године за стамбени простор у ...,, који се у матичној евиденцији корисника ЈКП “Градска топлана” Ниш води под

претплатничком шифром 9082347.

Тужбом, поднетом дана 04.06.2016. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа из разлога наведеног у члану 24. став 1. тачка 4) Закона о управним споровима, наводећи да је ЈКП “Градска топлана” испоставила тужиоцу рачун за утрошену топлотну енергију за новембар 2015. године и поред примљеног обавештења о раскиду уговора о испоруци топлотне енергије, који је тужилац поднео 31.07.2015. године, из разлога што у предметном стану нико не станује. Сматра да је, подношењем наведеног обавештења, уговор о испоруци топлотне енергије једнострано раскинут и наводи да је, ради утврђивања ове чињенице, поднео тужбу код Основног суда у Нишу, будући да му ЈКП “Градска топлана” и даље испоручује рачуне за утрошену топлотну енергију. Сматра да је поступањем ЈКП “Градска топлана” повређено начело равноправности страна у облигационом односу, јер је приморан да остане у уговорном односу у коме не жели да буде, посебно истичући да коришћење топлотне енергије са система даљинског грејања није законска обавеза корисника услуге, већ његово законско право и да за искључење са система предметног стана постоји техничка могућност. Такође, наводи да му није пружена могућност да учествује у поступку који је претходио доношењу првостепеног решења, па из ових и других разлога наведених у тужби, предлаже да Суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати туженом органу на поновно одлучивање.

Пуномоћник туженог органа, Правобранилаштво Града Ниша, дао је одговор на тужбу, којим оспорава тужбене наводе у целисти и предлаже да Суд одбије тужбу као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и свих списа ове управне ствари, испитујући законитост оспореног решења, у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), невезано за разлоге тужбе, Управни суд је нашао да оспорено решење ваља поништити.

Из списка предмета ове правне ствари произлази да је тужилац дистрибутеру топлотне енергије ЈКП „Градска топлана“ Ниш, дана 22.12.2015. године поднео приговор на рачун за утрошену топлотну енергију за новембар 2015. године, насловљен као “рекламација рачуна”, који је одбијен решењем дистрибутера, број 01-11469/4 од 30.12.2015. године, уз образложење да је рачун испостављен у свему у складу са Правилником о начину расподеле и обрачуна трошкова испоручене топлотне енергије, на основу вредности очитаних на главном мерачу утрошка топлотне енергије и да је у потпуности исправан. У наведеном првостепеном решењу, тужиоцу је дата правна поука да против њега може изјавити жалбу Градском већу Града Ниша, што је тужилац и учинио, а одлучујући о поднетој жалби тужени орган је донео оспорено решење, којим је жалбу одбио, уз позивање на одредбу члана 230. Закона о општем управном поступку.

Одредбом члана 27. Закона о локалној самоуправи (“Службени гласник РС”, број 129/2007 и 83/2014 – др. закон), прописано је да су органи општине:

скупштина општине, председник општине, општинско веће и општинска управа, а одредбом члана 65. истог Закона, прописано је да су органи града: скупштина града, градоначелник, градско веће и градска управа.

Одредбом члана 66. став 1. наведеног Закона, прописано је да органи града обављају послове предвиђене овим Законом за органе општине, као и друге послове утврђене законом и статутом града.

Одредбом члана 46. тачка 5) наведеног Закона, прописано је да општинско веће решава у управном поступку у другом степену о правима и обавезама грађана, предузећа и установа и других организација у управним стварима из надлежности општине.

Одредбама члана 20. Закона о локалној самоуправи, прописана је надлежност општине, те је, између осталог, одредбом тачке 5) овог члана Закона, прописано да општина, преко својих органа, у складу са Уставом и законом уређује и обезбеђује обављање и развој комуналних делатности (пречишћавање и дистрибуција воде, пречишћавање и одвођење атмосферских и отпадних вода, производња и снабдевање паром и топлотом водом, линијски градски и приградски превоз путника у друмском саобраћају, одржавање чистоће у градовима и насељима, одржавање депонија, уређивање, одржавање и коришћење пијаца, паркова, зелених, рекреационих и других јавних површина, јавних паркиралишта, јавна расвета, уређивање и одржавање гробља и сахрањивање и др.), као и организационе, материјалне и друге услове за њихово обављање.

Одредбом члана 361. став 1. Закона о енергетици („Службени гласник РС”, број 154/14), прописано је да јединица локалне самоуправе, између осталог, својим прописом утврђује услове испоруке и снабдевања топлотном енергијом купаца на свом подручју, права и обавезе произвођача, дистрибутера, снабдевача и крајњих купаца топлотне енергије, доноси пропис којим се уређује начин расподеле трошкова са заједничког мерног места у топлотној предајној станици и услови и начин одржавања дела система од завршетка дистрибутивног система до крајњег купца укључујући и његову грејну опрему, права и обавезе крајњих купаца топлотне енергије, посебно у случају престанка уговора, као и услове за подношење и решавање захтева крајњег купца за обуставу испоруке топлотне енергије, даје сагласност на цене топлотне енергије и прописује друге услове за обезбеђење поузданог и сигурног снабдевања купаца топлотном енергијом, у складу са законом.

Одредбом члана 2. тачка 10. Одлуке о условима и начину производње, дистрибуције и снабдевања топлотном енергијом („Службени лист Града Ниша“, број 74/2015), прописано је да је крајњи купац топлотне енергије правно или физичко лице или предузетник које купује топлотну енергију за своје потребе, а тачком 25., прописано је да је снабдевање топлотном енергијом продаја топлотне енергије крајњим купцима.

Одредбом члана 36. наведене Одлуке, прописано је да снабдевач топлотном енергијом и крајњи купац топлотне енергије закључују у писаној форми Уговор о снабдевању топлотном енергијом, а одредбом члана 37. став 1., прописано је да уговор о снабдевању топлотном енергијом, поред елемената утврђених законом који уређује облигационе односе садржи, између осталог, следеће елементе: начин плаћања рачуна, услове за отказ Уговора и начин решавања спорова.

Одредбом члана 50. наведене Одлуке, прописано је да купац може вршити рекламацију обрачуна испоручене топлотне енергије, квалитета грејања и других услуга.

Одредбом члана 51. став 1. наведене Одлуке, прописано је да приговор на обрачун испоручене топлотне енергије, односно услуге, купац подноси енергетском субјекту у писаној форми, најкасније у року од 30 дана од завршетка тог месечног обрачунског периода. Ставом 2., прописано је да приговор на испостављени обрачун не одлаже његово плаћање, ставом 3., да је енергетски субјект обавезан да о приговору одлучи у року од 8 дана од пријема приговора и о томе донесе решење које доставља купцу, а ставом 4., да на решење енергетског субјекта из става 3 овог члана купац има право жалбе Градском већу Града Ниша коју подноси у року од 15 дана од дана достављања решења.

Суд, међутим, налази да су испоручилац топлотне енергије и њен крајњи корисник, односно купац, у конкретном случају, у уговорном односу о испоруци топлотне енергије, па рекламација, односно приговор на рачун за испоручену топлотну енергију, без обзира да ли се ради о приговору на висину износа рачуна, о приговору на квалитет пружене услуге или о приговору постојања правног основа за испостављање рачуна, не представља захтев за одлучивање у каквој управној ствари, већ представља спор из уговора о промету роба и услуга, односно спор из облигационог односа између испоручиоца и крајњег купца, за који је надлежан суд опште надлежности.

Због наведеног, будући да је тужени орган оспореним решењем одлучивао о основаности жалбе тужиоца изјављене против решења првостепеног органа, уместо да жалбу одбаци као недозвољену, Управни суд је, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, на основу одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, тужбу уважио и поништио оспорено решење, одлучујући као у ставу I диспозитива, а будући да природа ствари то дозвољава и да чињенично стање пружа поуздан основ за доношење одлуке у пуној јурисдикцији, Суд је, на основу члана 43. став 1. истог Закона, одбацио жалбу, као недопуштену, одлучујући као у ставу II диспозитива, основном одредбе члана 229. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), којом је прописано да ће жалбу, ако је недопуштена, неблаговремена или изјављена од неовлашћеног лица, а првостепени орган је пропустио да је због тога одбаци, одбацили орган који је надлежан за

решавање по жалби.

Суд је овај спор решио без одржавања усмене јавне расправе, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима, будући да предмет спора не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, које је овај Суд могао да цени на основу стања списка предмета без одржавања јавне расправе и будући да се не ради о нарочитим случајевима из члана 34. Закона о управним споровима, у којима је обавезна усмена јавна расправа.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 22.12.2016. године, II-4 У.8627/16

Записничар
Бисерка Савић,с.р.

Председник већа-судија
Деса Симић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉЛ